

Jesus i «feil» kø

Dette hellige evangelium står skrevet hos evangelisten Matteus i det 3. kapittel:

Da kom Jesus fra Galilea til Johannes ved Jordan for å bli døpt av ham. Men Johannes ville hindre ham og sa: «Jeg trenger å bli døpt av deg, og så kommer du til meg?» Jesus svarte: «La det nå skje! Dette må vi gjøre for å oppfylle all rettferdighet.» Da lot Johannes det skje. Da Jesus var blitt døpt, steg han straks opp av vannet. Og se, himmelen åpnet seg, og han så Guds Ånd komme ned over seg som en due. Og det lød en røst fra himmelen: «Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede.»

Slik lyder Herrens ord.

Halleluja

«Salige er de som hører Guds ord og tar vare på det. Halleluja..»

I feil kø på Mega

Står du mye i kø? Se om du kjenner deg igjen:

Etter en lang handletur inne på OBS eller Mega eller noe sånt, er du sliten, sulten og vil hjem. Handle-vogna er full og lommeboka også enn så lenge. Men da du nærmer deg kassa, slår den deg i fjeset som bare en lang kø kan gjøre, for der, rett foran deg står det meter på meter med slitne, sultne og hjemlengtende mennesker, akkurat som deg. Du begynner med en gang å snuse litt rundt i lufta for å se om det er en annen kø som ikke er like overfull som de andre, men du finner fort ut at det ikke lønner seg. Til slutt gir du opp og blir stående der du er. Du står og står og står og står. Er det mulig å få litt

fortgang i sakene? Men, nei da. Køen snegler seg fram. Det føles som en evighet før du endelig kommer frem til kassa, bare for å få vite at her tar de bare kort, ikke kontanter som du har. Og du må pent finne deg en annen kø å snegle videre i..

Hørtes det kjent ut?

Alle står i kø

Over hele verden står mennesker *i kø*. Enten det er ved kassa på OBS, eller ved grenseovergangene inn til Europa. Enten det er på innfartsveiene til Kristiansand i morgenrushet, eller ved matutdelingen i en afrikansk landsby under en sultkatastrofe. I hovedsak finnes det et slags tålmodig skjebnefellesskap mellom oss som står i kø, i hvert fall hvis vi ser at den køen beveger seg framover, og vi vet det er noe å hente der framme. Da holder vi ut.

Enkelte ganger går det imidlertid an å oppleve seg helt fremmed for det fellesskapet man trer inn i, når man står i en kø. Du kan bli i tvil om dette er verdt å stå i kø for. Hva gjør jeg egentlig i denne køen?

Kødannelse ved Jordan-elven

Johannes Døperen (som vi leste om i prekenteeksten) sto ikke selv i kø, men hans karismatiske og kraftfulle forkynnelse, hadde skapt en omfattende kødannelse ved bredden av elva Jordan. Ved utløpet av elva, akkurat der den renner ut i Dødehavet, flokket folkemassene seg om ham. Han refset dem med harde ord og formante at de måtte vende om fra sin synder og be Gud om tilgivelse. Og tegnet på tilgivelsen var dåpen i Jordan-elva, og køen var lang av mennesker som vasset ut i vannet for å bli døpt.

Hit kom også Jesus. Til det som er det laveste punktet på jordens overflate. 400 meter under havoverflaten. Der alle elver renner inn og ingen ut. Der vannet er så salt at ingen fisker eller dyr kan overleve. Der alt er dødt og livløst. Der steg Jesus ned i vannet, side om side med angrende syndere, for å få tilgivelsens dåp av Johannes.

Men hvorfor skulle Jesus få tilgivelsens dåp? Han hadde ikke gjort noen synd som han trengte tilgivelse for. Derfor ville også døperen Johannes hindre ham, forteller Matteus. «Det er jeg om trenger å bli døpt av deg!» (Matt 3:14) Johannes mente tydeligvis at Jesus hadde stilt seg i feil kø. Han hørte ikke hjemme i «synder-køen» med de andre.

Jesus i rett kø

Men Jesus overtalte han. Han visste at han sto i rett kø. Han visste at han hørte hjemme blant synderne. For dette er Fars vilje. Dette er Faderens plan. I Jordan-elvens salte vann gjorde Jesus det motsatte av alle de andre rundt ham. De andre fikk syndene sine vasket bort, mens Jesus tok alle andres synder på seg. Han som er uten synd, dukket ned i dypet av menneskehetens ondskap - og fra det laveste punktet på jordens overflate begynte han å løfte - begynte han å bære alle menneskers synd på sine egne skuldre - begynte han å gå sin tunge vei mot Golgata.

For Johannes Døperen var dette vanskelig å forstå. At Jesus, som jo var Guds hellige Sønn, ville stå i kø sammen med vanlige, syndige mennesker, snudde opp-ned på alle hans tanker om Gud. Og det fortsatte Jesus å gjøre fra denne dag.

- En gang ville alle de rike og vellykkede menneskene i en landsby invitere han til middag. Men Jesus takket nei. I stedet valgte han i spise middag hos tolleren Sakkeus – som var frosset ut og avskydd av alle i byen – og som hadde gjemt seg i et tre for å slippe folkemassens forakt.

- En annen gang ville disiplene – Jesu venner – jage bort noen små barn som de mente ville forstyrre og plage Jesus. Barna var jo ikke voksne ennå – og derfor hadde de ingen verdi, tenkte disiplene. Men slik tenkte ikke Jesus. Han tok barna i armene sine og velsignet dem i stedet.
- Og da Jesus ble korsfestet – som straff for en forbrytelse han ikke hadde begått – så trøstet han og gav tilgivelse til røveren som hang ved siden av ham – forbryteren som ingen sørget over.

En utstøtt, noen barn og en forbryter. I andres øyne var de helt uten verdi. Men i Jesu øyne var de uendelig verdifulle. Fordi alle mennesker er verdifulle og elsket av Gud. Alle sammen. Du og jeg også. Vi er elsket så høyt at Gud til og med var villig til å stille seg i «feil» kø den dagen ved Jordan-elven. Han var villig til å stille seg i menneske-køen og bære våre synder på sine skuldre. Han var villig til ofre alt – for å åpne himmelen for alle Guds barn.

Så høyt er du elsket av Gud, din Far i himmelen..

Kødannelse i kirken

Her i Hånes kirke i dag begynte gudstjenesten vår med at lille Nataniel Rene, hans mamma og pappa, og Olav og jeg kom inn i det vi kaller en dåpsprosesjon. Det skjer i de fleste kirker, når det skal være barnedåp. Den lille prosesjonen gir assosiasjoner til køen ved Jordan-elvens bredder. Det er et skjebne-felleskap mellom oss.

Selv om den ikke går så fort, så beveger dåps-køen seg framover, og de som har gått foran kan fortelle at det er mye å hente ved døpefonten. Ethvert barn som bæres til dåpen, slik Nataniel Rene ble i dag, har med andre ord stilt seg i *rett kø*.

Det man får i den kristne dåp er noe annet og noe mer enn Johannes-dåpen, men likevel er det flere likhetstrekk mellom det som skjedde den dagen ved Jordan elven og det som skjer hver gang noen døpes i kirken:

- Den Ånd som kom til syne som en due over Jesus ved Jordan-elva og bekreftet ham, er den samme hellige Ånd som gis oss og bekrefter oss ved døpefonten i kirken.
- Og røsten som lød fra himmelen over Jesus den dagen, tilhører Gud, vår himmelske Far. Han er Far for Jesus og han er Far for oss. Han ser også på deg og meg fra en åpen himmel og jubler: «Du er mitt elskede barn! I deg har jeg min glede!»

Guds kjærlighet er ikke noe vi gjør oss fortjent til. Guds kjærlighet måles ikke opp i gram eller liter - alt etter hvor elskverdige vi er. Sånn var det for Jesus. Sånn er det for Nataniel Rene som ble døpt i dag. Og sånn er det for alle oss andre.

Guds kjærlighet øses ut over oss som solskinn. Vi kan ta i mot som barn. Løfte ansiktet mot en åpen himmel og kjenne varmen fra Guds strålende glede over oss. Ta det i mot. Våge å åpne hjertet og livet. Våge å tro at vi er Guds barn, de elskede.

*Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd
som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.*